

Ἄλβανίαν, ὅπου πρὸ τριετίας εἶχεν ἐξεγερθῆ ἕτερος τοῦ χριστιανισμοῦ τῆς Ἀνατολῆς πρόμαχος, ὁ προμνημονευθεὶς Σκεντέρμπευς. Ἄλλὰ μετὰ ἡμιόλιον ἐνιαυτὸν ἠναγκάσθη πάλιν, ἐγκαταλείπων τὰ τῆς Ἀλβανίας πράγματα, νὰ τραπῆ πρὸς βορρᾶν κατὰ τοῦ νέου ἀντιπαραταχθέντος πρὸς αὐτὸν Οὐνυάδου. Ἐπειδὴ δὲ ὁ μὲν κατὰ τοῦ Οὐνυάδου ἀγὼν οὗτος ἐτελείωσε τάχιστα, ἐνῶ ὁ ἄλβανικὸς ἐπαναληφθεὶς διήρκεσεν ἔτη πολλά, ἱστοροῦμεν πρῶτον τὰ περὶ τῶν Οὐγγρων, ἵνα μὴ διακόπτωμεν πολλάκις τὰ περὶ τῶν Ἀλβανῶν. Μετὰ τὴν περὶ Βάρναν πανωλεθρίαν ὁ Οὐνυάδης, φεύγων ἐκ τοῦ πεδίου τῆς μάχης, εἶχε συλληφθῆ ὑπὸ τοῦ ἡγεμόνος τῶν Βλάχων Δρακούλ, ὅστις ὁμως ἠναγκάσθη ὑπὸ τῆς οὐγγρικῆς κυβερνήσεως ν' ἀπελευθερώσῃ αὐτόν. Τότε ὁ Οὐνυάδης ἀνηγορεύθη γενικὸς ἐπίτροπος τῆς ἀρχῆς ἐν τῷ οὐγγρικῷ κράτει καὶ παρεσκευάσθη εἰς νέον κατὰ τῶν Ὀσμανιδῶν ἀγῶνα. Ἐπροοίμιασε δὲ εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον νικῆσας μὲν καὶ αἰχμαλωτεύσας καὶ ἀποκεφαλίσας τὸν φιλότουρκον ἡγεμόνα Βλαχίας Δρακούλ καὶ ἐνιδρύσας ἀντ' αὐτοῦ ἄρχοντα τῆς χώρας ἐκείνης τὸν φίλον αὐτοῦ Δάν, συμμαχήσας δὲ μετὰ τοῦ ἡγεμόνος τῆς Μολδαβίας Στεφάνου καὶ συνεννοηθεὶς μετὰ τοῦ προμάχου τῆς Ἀλβανίας Σκεντέρμπευ. Ἐκ τῶν βορείων ἐκείνων χριστιανῶν ὁ μόνος ἀρνηθεὶς κατὰ τὴν περιστάσιν ταύτην νὰ στρατεύσῃ μετὰ τοῦ Οὐνυάδου ὑπῆρξεν ὁ τῆς Σερβίας βοεβόδας Γεώργιος. Δυστυχῶς πᾶσαι αὗται αἱ προπαρασκευαί, καὶ προσέτι αἱ διενέξεις εἰς τὰς ὁποίας περιῆλθεν ἐν τῷ μεταξὺ πρὸς τὸν αὐτοκράτορα τῆς Γερμανίας, δὲν ἐπέτρεψαν εἰς τὸν Οὐνυάδην νὰ ἀρχίσῃ τὸ ἐπιχείρημα αὐτοῦ εἰμὴ μετὰ τὰ μέσα τοῦ 1448. Ἄν ἡ ἐκστρατεία αὕτη ἐγένετο πρὸ διετίας, ὁ Μουράτ ἤθελε προσβληθῆ συγχρόνως ἀπὸ βορρᾶ ὑπὸ τοῦ Οὐνυάδου, ἀπὸ μεσημβρίας ὑπὸ Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου καὶ ἀπὸ δυσμῶν ὑπὸ τοῦ Σκεντέρμπευ καὶ ἤθελε πιθανώτατα ὑποχωρήσει, διότι μόνος ὁ Οὐνυάδης ἐνέπνεεν εἰς αὐτὸν τσαυτὴν ἀνησυχίαν ὥστε, ὡς θέλομεν μετ' ὀλίγον ἰδεῖ, ἐπεχείρησε δι' ἐπανειλημμένων περὶ εἰρήνης προτάσεων ν' ἀπαλλαγῆ τοῦ πρὸς αὐτὸν πολέμου. Κακῆ τύχῃ ὁμως οἱ χριστιανοὶ τῆς Ἀνατολῆς οὐδέποτε ἠδυνήθησαν ἀπὸ κοινοῦ νὰ συμπράξωσι κατὰ τοῦ πολεμίου αὐτῶν. Τῷ 1444 ὁ μὲν Κωνσταντῖνος Παλαιολόγος δὲν ἦτο ἔτοιμος ἐν Πελοποννήσῳ νὰ ἐπιχειρήσῃ τι σπουδαῖον ὑπὲρ τοῦ Οὐνυάδου, ὁ δὲ Σκεντέρμπευς διεκωλύθη ὑπὸ τοῦ ἡγεμόνος τῆς Σερβίας. Μετὰ δύο ἔτη, ἐπὶ τῆς ἐκστρατείας τοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου, ὁ μὲν Οὐνυάδης ἠσχολεῖτο εἰς τὸ νὰ θεραπεύσῃ τὸ τραῦμα ὅπερ ἔπαθε περὶ Βάρναν, ὁ δὲ Σκεντέρμπευς ἀπασχολεῖτο ὑπὸ τινων πρὸς τοὺς Ἐνετοὺς διενέξεων. Τελευταῖον τῷ 1448 ὁ μὲν Κωνσταντῖνος Παλαιολόγος εἶχεν ἠττηθῆ, ὁ δὲ Σκεντέρμπευς δὲν προέφθασε νὰ δράμῃ εἰς βοήθειαν τοῦ Οὐνυάδου. Ἐννοεῖται ὅτι περὶ σπουδαίας ἐπικουρίας τῆς δυτικῆς Εὐρώπης λόγος δὲν ἐγένετο ἕξ ἐναντίας οἱ μὲν Ἐνετοὶ διεκώλυον τὴν ἐλευθέραν τοῦ Σκεντέρμπευ ἐνέργειαν, ὁ δὲ πάπας ὅτε μὲν ἐνεθάρρουνεν ὅτε δὲ ἀπέτρεπε τὴν μελετωμένην ἐκστρατείαν, ὁ δὲ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας ἐδιχονόει πρὸς τὸν Οὐνυάδην ὥστε εἰς τὸν στρατὸν μετὰ τοῦ ὁποίου οὗτος ἐξεκίνησε τελευταῖον κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1448 καὶ ὅστις συνέκειτο ἐκ μόνων 24.000 Οὐγγρων, ἀπάντων ὁμως λογάδων ἀνδρῶν, δὲν προσῆλθον εἰμὴ δισχιλίοι Βοεμοὶ καὶ Γερμανοί. Ὁ στρατὸς οὗτος, μετὰ τοῦ ὁποίου ἠνώθησαν, ὡς μὴ ὄφελεν, 8.000 Βλάχοι, οἵτινες ἔμελλον νὰ ἀναδειχθῶσι προδόται ἐν τῷ πεδίῳ τῆς μάχης, ἐπορεύθη ἐπὶ τὴν Σερβίαν, τῆς ὁποίας ὁ ἡγεμὼν, ὡς ἠξυρομεν, εἶχε προτιμήσει νὰ συνταχθῆ μετὰ τοῦ Μουράτ. Ὁ σουλτάνος οὗτος, ὅστις ἐπολιόρκει τότε τὴν Κρόιαν, ἄμα μαθὼν τὴν ἀπὸ βορρᾶ ἐπερχομένην θύελλαν, ἔσπευσε νὰ λύσῃ τὴν πολιορκίαν καὶ νὰ δράμῃ μετὰ 150.000 ἀνδρῶν, ὡς βεβαιουῖσιν, εἰς τὸ Κοσσυφοπέδιον ἐκεῖνο, ὅπου πρὸ πενήτηντα καὶ ἑννέα ἐνιαυτῶν ὁ πρόπαππος αὐτοῦ εἶχε λαμπρῶς μὲν νικηφορήσει, ἀποθάνει δὲ

